

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 4164/23

לפני: כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת ד' ברק-ארז
כבוד השופט ד' מינץ

העותר: חאלד מוחמד סלים

נ ג ד

המשיבים: 1. שופט צבאי משפטאי
2. המפקד הצבאי איו"ש
3. שירות הביטחון הכללי

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה: ז' בתמוז התשפ"ג (26.6.2023)

בשם העותר: עו"ד אשרף אבו סנינה

בשם המשיבים: עו"ד מתניה רוזין

פסק-דין

1. העותר, יליד שנת 1986 תושב רנטיס, נעצר ביום 21.9.2022 ונחקר במשטרת ישראל בחשד לפגיעה בביטחון האזור; השתתפות בפעילויות ותהלוכות השייכות לארגון עוין; חברות, פעילות ומתן שירות לארגון עוין; וקשירת קשר ותכנון לבצע פעילות צבאית נגד מטרות ישראליות, אך הכחיש את המיוחס לו.

ביום 3.10.2022 הוגש נגד העותר כתב אישום המייחס לו עבירה של חברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת, ובד בבד ביקשה התביעה הצבאית להאריך את מעצרו עד לתום ההליכים כנגדו. עוד באותו יום התקיים דיון בעניין, ובית המשפט הצבאי הורה לשחרר את העותר לחלופת מעצר בתנאי ערבות, תוך שציין את עברו הנקי של העותר ואת חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. לבקשת התביעה הצבאית הורה בית המשפט על עיכוב ביצוע החלטה למשך 72 שעות.

2. לאור החלטת בית המשפט הצבאי, הורה המפקד הצבאי ביום 6.10.2023 על מעצרו המנהלי של העותר לתקופה של כשישה חודשים בקיזוז ימי מעצרו, החל מיום

6.10.2022 ועד ליום 20.3.2023 (להלן: הצו הראשון). זאת, לנוכח המסוכנות הנשקפת מן העותר, כפי שעלה מהחומר החסוי שהצטבר בעניינו. ביום 12.10.2022 אישר בית המשפט הצבאי את הצו הראשון, לאחר שעיין בחומר החסוי בעניינו של העותר; וביום 28.2.2023 דחה בית המשפט הצבאי את ערעורו של העותר.

ביני לביני הגיעו הצדדים להסדר טיעון, במסגרתו הומרה העבירה שיוחסה לעותר לעבירה של ביצוע שירות עבור התאחדות בלתי מותרת. ביום 19.12.2022 העותר הודה והורשע במיוחס לו לפי כתב האישום המתוקן, ונגזרו עליו, בין היתר, 16 ימי מאסר לריצוי בפועל.

3. ביום 12.3.2023 הוארך מעצרו המנהלי של העותר לתקופה של כשישה חודשים נוספים, החל מיום 20.3.2023 ועד ליום 19.9.2023 (להלן: הצו השני). ביום 20.3.2023 אישר בית המשפט הצבאי את הצו השני; וביום 28.5.2023 דחה בית המשפט הצבאי את ערעורו של העותר.

יוצר כי ביני לביני, ביום 13.3.2023, נחקר העותר פעם נוספת במשטרת ישראל, בחשד לפעילות נגד ביטחון האזור; ייצור מטעני חבלה; והנחת מטעני חבלה, אולם גם הפעם הכחיש את כל המיוחס לו.

על כך נסבה העתירה שלפנינו.

4. עמדת המשיבים 2-3 (להלן: המשיבים) היא כי דין העתירה להידחות בהעדר עילה להתערבות שיפוטית בצו השני, אשר הוצא מטעמי בטחון החלטיים ולאחר שנמצא כי אין דרך אחרת למנוע את הסיכון הגבוה הנשקף מן העותר לביטחון האזור ולשלום הציבור.

5. לאחר דיון במעמד שני הצדדים, בהסכמת בא כוח העותר קיימנו דיון במעמד צד אחד, עיינו בחומר החסוי וניהלנו שיח ושיג עם גורמי הביטחון לגבי האפשרות להעמיד את העותר לדין פלילי בעבירה ביטחונית שלא בא זכרה בחומר הגלוי. בסופו של דבר, לא מצאנו להתערב במסקנת התביעה הצבאית כי אין די ראיות להעמדה לדין פלילי, אך הבענו דעתנו כי במקרים כגון אלה, רצוי לצרף חוות דעת או אישור בכתב של התביעה הצבאית, כי חומר הראיות נבדק ונמצא כי אין בו כדי לבסס אישום פלילי.

בשורה התחתונה נחה דעתנו כי נשקפת סכנה מן העותר, וכי יש בסיס לאמור בפרפרזה הגלויה בתגובת המשיבים ולפיה העותר "לוקח חלק בפעילות חמאס ארגונית; חשוד בקידום פעילות צבאית; וכי פעילותו מסכנת את ביטחון האזור".

6. לא ראינו אפוא מקום להתערב בהחלטת המפקד הצבאי ולא מצאנו כי נפל פגם בהכרעות בתי המשפט הצבאיים בעניינו של העותר, לאור המסוכנות הנשקפת מהעותר לשלום הציבור ובטחונו.

אשר על כן, העתירה נדחית.

ניתן היום, ז' בתמוז התשפ"ג (26.6.2023).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט